

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1039/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213349
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubinyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3814213349.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: H. B. J., s.r.o., so sídlom H. XX, T., IČO 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. I. B., s.r.o., so sídlom T., H. XX, proti odporcovi: D. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. cesta XXXX/XX, U., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, a to občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zast. JUDr. H. H., advokátom so sídlom T., W. XX, o zaplatenie 2299,33 eur istiny a prísl., o späťvzatie návrhu po vyhlásení rozsudku a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 27. apríla 2015, č.k. 16C/30/2015-45, takto

rozhodol:

Späťvzatie návrhu **n e p r i p ú ť a .**

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania 18,35 eur, do pätnásť dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh vo veci samej a rozhodol o trovách konania tak, že zaviazal navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 199,36 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka odôvodnil konštatovaním, že odporca bol v konaní plne úspešný a vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na jeho strane priznal náhradu trov konania s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Po vyhlásení rozsudku doručil navrhovateľ okresnému súdu späťvzatie návrhu a žiadal konanie zastaviť.

Odporca so späťvzatím návrhu a zastavením konania nesúhlasil.

Navrhovateľ podal proti rozsudku okresného súdu tiež odvolanie, a to výroku, ktorým bola uložená navrhovateľovi povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania. Navrhol jeho zmenu tak, že vedľajšiemu účastníkovi nebude náhrada trov konania priznaná. Poukázal na to, že cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Vyslovil názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenie na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Podľa názoru navrhovateľa úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc

a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené. Podľa jeho poznatkov združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Navrhovateľ vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, preto ich náhrada vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Navrhovateľ tiež namietal, že vedľajší účastník nepredložil súhlas odporcu s vystupovaním na jeho strane, ktorú povinnosť má podľa právnej úpravy účinnej od 1.1.2015.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadal rozsudok v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

O späťvzati návrhu po vyhlásení rozsudku rozhodol krajský súd podľa § 208 veta druhá O.s.p., podľa ktorého odvolací súd späťvzatie nepripustí, ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Pre nesúhlas odporcu späťvzatie návrhu nepripustil.

Na odvolanie navrhovateľa krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka a zistil, že v tejto napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne. Rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 1 a ods. 2 O.s.p., podľa ktorých možno v tejto veci rozhodnúť bez nariadenia pojednávania

Preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa opodstatnene považoval trovy vedľajšieho účastníka za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva spotrebiteľa. Ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. umožňuje, aby ako vedľajší účastník sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastnila občianskeho súdneho konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. S účinnosťou od 15. októbra 2008 zákon zaviedol druhú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastníci v konaní. K tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastenstva, na rozdiel od prvej skupiny vedľajšieho účastníctva, v ktorej musí ísť o hmotnoprávny záujem vedľajšieho účastníka na výsledku konania, sa hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba. Sú to aj prípady sporov o ochrane spotrebiteľa, keď na strane spotrebiteľa môže vystupovať právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana spotrebiteľských práv podľa zákona č. 505/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Do konania môže v zmysle ust. § 93 ods. 3 O.s.p. vstúpiť buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. Podľa odseku 4 citovaného zákonného ustanovenia má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, avšak koná iba sám za seba. Vychádzajúc z výkladu Ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľov o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom, boli zbytočné, resp. neúčelné, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom.

Za neúčelné nemožno trovy právneho zastúpenia považovať z dôvodu, že právne zastúpený účastník (aj vedľajší), je sám odborne spôsobilý právne kvalifikovane vystupovať v konaní. Obdobne bola táto problematika v rozhodovacej praxi riešená v prípade existencie právnych oddelení na strane účastníka, či v prípadoch zastúpenia fyzických osôb s právnickým vzdelaním a profesiou, kde uvedené skutočnosti neboli dôvodom pre záver o neúčelnosti trov vynaložených na zastúpenie advokátom. Okrem iných dôvodov tu totiž môže byť právne zastúpenie opodstatnené aj z kapacitných dôvodov samotného účastníka vystupovať vo väčšom množstve sporov súčasne.

Neúčelnosť vynaložených trov právneho zastúpenia tiež nemožno bez ďalšieho dovodzovať z typových podaní zo strany právneho zástupcu, pretože v typových sporoch sa jedná o štandardnú techniku danú povahou veci, a to na oboch stranách sporu.

Čo sa týka súhlasu odporcu so vstupom vedľajšieho účastníka požadovaného podľa právnej úpravy účinnej od 1.1.2015, ten v danom prípade nebol potrebným pretože k vstupu vedľajšieho účastníka došlo pred uvedeným dátumom.

Súd prvého stupňa preto v danej veci správne uzavrel, že neúspešný navrhovateľ je povinný uhradiť v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania.

Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie potvrdil.

V odvolacom konaní tak bol úspešný vedľajší účastník, ktorý má právo na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., pričom trovy spočívajú v odmene za 1 úkon podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej a vyjadrenie k takémuto odvolaniu vo výške 1/2 základnej tarifnej odmeny). Sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby pri základe 199,36 eur (výška náhrady trov konania, ktoré sú predmetom odvolania) predstavuje podľa § 10 ods. 1 vyhlášky 9,96 eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 Vyhlášky, t.j. celkom 18,35 eur.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.